

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19C/92/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315202460
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Zapletajová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1315202460.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, pred sudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou, v spore žalobkyne: J. S., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť SR, bytom H. X, XXX XX Y., zastúpenej JUDr. Martinou Tomus Paluškovou, advokátkou so sídlom Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 42 271 053, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpenému: Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy a vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

- I. Súd určuje, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.8.2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 1 449,12 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Súd priznáva žalobkyňi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konanie rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.
- IV. Žalovaný je povinný zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Bratislava III súdny poplatok vo výške 186,45 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 09.02.2015 domáhala proti žalovanému aby súd určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (v ďalšom texte iba „Zmluva“) zo dňa 22.08.2011, správne má znieť zo dňa 31.08.2011, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná, a súčasne súd na návrh žalobkyne pripustil rozšírenie žaloby aj o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 1 449,12 eur titulom bezdôvodného obohatenia a priznal žalobkyňi náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa skutkovo odôvodnila žalobu tým, že ako spotrebiteľ uzatvorila so žalovaným dňa 31.08.2011 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej mal byť poskytnutý úver vo výške 1500 eur, no v skutočnosti bola žalobkyňi na účet pripísaná iba suma vo výške 1284,25 eur po odpočítaní sumy 215,75 eur ako odplaty za poskytnutie služby. Žalovaný poskytol žalobkyňi na základe uvedenej zmluvy úver s nasledujúcou špecifikáciou: celková výška úveru 1500 eur, úrok 70,01%, RPMN 67,65 %, priemerná RPMN za úver 75,11 %, výška mesačnej splátky 80,37 eur, počet splátok: 42, celková čiastka splatná spotrebiteľom 3375,54 eur, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, úrok 76,21 %, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 70,01%, celková čiastka revolvingu splatná spotrebiteľom 1928,88 eur. Ku dňu podania žaloby žalobkyňa uhradila žalovanému sumu vo výške 1447,45 eur. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že vystupuje ako zmluvná strana - spotrebiteľ a pri uzatváraní tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný je osoba, ktorá

pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Predmetná zmluva je tak zmluvou spotrebiteľskou podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, a na žalobkyňu sa vzťahujú predpisy na ochranu spotrebiteľa podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

3. Žalobkyňa žalobu právne odôvodnila tým, že Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky s poukazom na § 53 Občianskeho zákonníka a to a./ zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne, ide o formulárovú zmluvu, zmluvné dojednania neboli individuálne dojednané a obsah Zmluvy nemohla žalobkyňa ovplyvniť, čo je zrejmé aj z číselného označenie Zmluvy; b./ Zmluva v čl. 6 obsahuje ustanovenia, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, pričom za rozporné s dobrými mravmi považuje dojednanie o výške úrokovej sadzby vo výške 35,73 % ročne, pričom priemerné úrokové miery z úverov komerčných bánk podľa údajov NBS pre úveru so splatnosťou 1-5 rokov v auguste 2011 boli vo výške 11,23 % ročne; c./ predmetom Zmluvy je úver vo výške 1500 eur, pričom žalobkyňi bola poskytnutá len suma 1284,55 eur, keď v zmysle čl. 8.1 písm. a) Zmluvy bola odpočítaná odplata za poskytnutie služby vo výške 215,75 eur, ktorá predstavuje 14,38 % z poskytnutého úveru a takáto podmienka odporuje ratio legis inštitútu úveru, nakoľko skutočná výška úveru nekorešponduje skutočne poskytnutej čiastke; d./ ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) za úver podľa čl. 6 Zmluvy predstavuje 67,35 %, pričom priemerná RPMN podľa čl. 6 Zmluvy predstavuje 75,11 % a táto podstatne prevyšuje RPMN obvykle požadovaná na finančnom trhu v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka; a e./ súčasťou Zmluvy sú aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ktoré nie sú žalobkyňou osobitne podpísané a obsahujú dôležité ustanovenia, ako sú napríklad sankcie a v prípade omeškania podľa čl. 14.1 Zmluvných dojednaní vzniká žalobkyňi povinnosť platiť zmluvnú pokutu vo výške 0,0065 % denne z dlžnej sumy, t.j. 23,725 % ročne. Na základe uvedeného je Zmluva pre rozpor s dobrými mravmi podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Následkom neplatnosti Zmluvy vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu zaplatenej sumy 1447,45 eur a poskytnutej sumy 1284,25 eur, t.j. vo výške 1 449,12 eur.

4. K žalobe žalobkyňa pripojila nasledovné listinné dôkazy: Žiadosť o poskytnutie úveru - číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.08.2011, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., kópiu výpisu z bankového účtu, následne doložila potvrdenie o výške príjmu zamestnanca v čase uzavretia zmluvy, žiadosť a dohodu o zrážkach zo mzdy k zmluve o revolvingovom úvere, konečné vyúčtovanie exekučného konania.

5. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 13.07.2015 uviedol, že namieta predovšetkým argumentáciu žalobkyne ohľadne: a./ výšky odplaty a poukázal na to, že výška odplaty ku dňu uzavretia Zmluvy bola upravená v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Žalovaný namietal, že trhom sa rozumie „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií) s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi, pri tom ide o nepriame sprostredkované financovanie, ktorého rizikom je návratnosť finančných prostriedkov, resp. je hmotne motivované, inštitucionálne organizované nakupovanie a predávanie peňazí. V zákona podľa vyjadrenia žalovaného bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob, miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti, čo žalobkyňa vôbec nerešpektuje a vylučuje aplikáciu ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keď odplata vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotu priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) určovaná MF SR a tá bola v rozhodnom období v hodnote 45,11 %. Žalovaný ďalej uviedol, že spôsob hodnotenia dojednania o výške odplaty ako rozpornej z dobrými mravmi odporuje podstate úpravy rozporu právneho úkonu s dobrými mravmi. Pretože k "absolútnej neplatnosti dvojstranného právneho úkonu (zmluvy) podľa § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že sa prieči dobrým mravom dôjde iba vtedy, ak je takéto konanie pričítateľné obom účastníkom zmluvy", b./ ohľadne sumy úveru, ktorá jej bola poskytnutá, je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňi bol poskytnutý úver vo výške 1500 eur. Úver bol poskytnutý nasledovne: 1.) časť vo výške 215,75 eur bola poskytnutá v rámci započítania so záväzkom žalobkyne podľa dohody o poskytnutí

služby, a 2.) časť vo výške 31284,25 eur bola poskytnutá vyplatením v prospech účtu žalobkyne. Dohoda o poskytnutí služby bola zo strany žalobkyne uzatvorená dobrovoľne, nie ako dôsledok uzavretia samotnej Zmluvy, ale v dôsledku samostatného podpísania. Tvrdenie žalobkyne o neprijateľnosti odplaty podľa dohody o poskytnutí služby odporuje ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný uviedol, že Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere nepredstavuje samostatný dokument oddelený od Zmluvy, ale sú nielen neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, ale sú súčasťou Zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej Zmluvy. Zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpisované. Na platné dojednanie o zmluvnej pokute sa v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyžaduje písomná forma, určenie výšky alebo určenie spôsobu jej výšky, čo bolo v tomto prípade splnené. Zmluvné dojednania zmluvy nepredstavujú samostatný dokument oddelený od Zmluvy, ale zo Zmluvy vyplýva, že tieto sú jej neoddeliteľnou súčasťou. Žalovaný žiadal, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobkyňu, aby nahradila žalovanému trovy konania.

6. Písomným podaním doručeným súdu na pojednávaní dňa 31.10.2017 žalobkyňa v zmysle § 139 CSP rozšírila žalobný návrh o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1449,12 eur, ktorý súd uznesením sp. zn. 19C/92/2015-133 zo dňa 08.02.2018 v zmysle § 142 ods. 1 CSP pripustil.

7. Žalovaný písomným podaním doručeným súdu dňa 07.02.2018 uviedol, že z obsahu tvrdení žalobkyne nevyplýva žiadna konkrétna skutková okolnosť, ktorá by ho oprávňovala vydať bezdôvodné obohatenie, namietať zjavnú nedôvodnosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou, ktorej charakteristickým znakom je poskytnutie finančných prostriedkov veriteľom, stanovenie sumy týchto prostriedkov a odplata za ich poskytnutie. Tejto skutočnosti si bola žalobkyňa vedomá pri podpise zmluvy, pričom zo žiadneho predpisu nevyplýva právo spotrebiteľa domáhať sa dojednaného, dobrovoľne uhradeného a zákonnou hranicou zníženého plnenie. Zároveň vzniesol námietku premlčania takto uplatneného nároku. Žalobkyňa neuviedla, kedy sa mala o vzniku údajného bezdôvodného obohatenia dozvedieť, čo znemožňuje určenie okamihu začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby. Ani z pohľadu plynutia objektívnej premlčacej doby nie je možné uplatnený nárok priznať v celom rozsahu s ohľadom na dátumy vykonaných platieb.

8. Podľa § 470 ods.1 prechodných ustanovení Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku platného a účinného od 01.07.2016 (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 ods.2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 a § 153 CSP.

12. Na pojednávaní konanom dňa 18.10.2018 právny zástupca žalobkyne zhodne so žalobou uviedol, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvu je potrebné určiť ako celok, že dohoda o výške úrokov je neprimerane vysoká, ba priam až úžernícka v rozpore s dobrými mravmi. Aj v zmysle judikatúry kedy táto prevyšuje až o 7-násobok priemernú úrokovú sadzbu. Nie je možné poskytovať súdnu ochranu k takémuto úkonu. Preto je potrebné na celú zmluvu o úvere prihliadať ako na neplatnú v celosti alebo ako celok. V zmluve absentujú aj náležitosti ktoré musí zmluva mať, najmä ročnú %

mieru nákladov úveru RPMP, ktorý nemožno konvalidovať tvrdením, že tento údaj bol dopísaný do zmluvy neskôr. Tento je uvedený v oznámení o schválení úveru. Tiež chýba údaj o dobe trvania zmluvy, konečnej splatnosti úveru a z toho dôvodu je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z toho titulu žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške ktorý predstavuje rozdiel sumy, ktorý žalobkyňa dostala ako úver a všetko čo zaplatila navyše. Toto špecifikoval nasledovne: skutočne prevzala 1284,25 eur (úver podľa zmluvy 1 500 eur), uhradila podľa prehľadu celkovo 2 733,37 eur rozdiel predstavuje sumu 1 449,12 eur. K námietke premlčania uviedla, že v prejednávanej veci sa má uplatňovať objektívna 10-r. lehota, vzhľadom na praktiky žalovaného, ktoré spočívajú v úmyselnom bezdôvodnom obohatení, pretože správanie žalovaného z celkového obsahu a spôsobu uzatvorenia zmluvy, že najprv zmluvy vyplní žalobkyňa a následne zmluvu doplní žalovaný, kedy žalobkyni nie sú známe presné skutočnosti, za akých podmienok jej bude poskytnutý úver, nemožno hodnotiť inak, ako úmyselné konanie na strane žalovaného. Preto sa tu uplatňuje 10 r. lehota. Poukázal na rozhodnutia KS Prešov sp. zn. 12Co/139/2016, KS Žilina sp. zn. 10Co/325/2015 ale aj NS ČR 33 Obo 938/2002.

13. Na pojednávaní konanom dňa 18.10.2018 právny zástupca žalovaného sa pridrižoval všetkých doterajších svojich písomných a ústnych vyjadrení, zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle spotrebiteľských úverov, zotrval na námietke premlčania, pretože nárok bol premlčaný v dvoj ročnej subjektívnej premlčacej lehote a žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, kedy sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania.

14. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením sa s predloženými listinami: zmluva o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.8.2011 zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere čl. 8 účinné k 1.1.2011, vyjadrenie žalovaného čl. 29, čl. 40, dohoda o zrážkach zo mzdy čl. 93, vykonanie zrážok zo mzdy čl. 92, prehľad splátok z čl. 150 - 151, oznámenie o ukončení zrážok zo mzdy, písomné podanie žalovaného čl. 111 - 113 , písomné podanie žalobkyne o rozšírení žalobného návrhu, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 11C/93/2014, ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom, z ktorého dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav veci:

15. Súd mal za preukázané a nesporné, že dňa 31.08.2011 medzi stranami sporu bola uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX (Žiadosť o poskytnutie úveru - číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.08.2011), na základe ktorej zo strany žalovaného ako veriteľa bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1500 eur. Splatnosť úveru bola dohodnutá na 42 mesačných splátok vo výške 80,37 eur vrátane úrokov. Predpokladaná RPMN za úver bola vo výške 67,65 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RMPN za úver vo výške 75,11%. Súčasťou Zmluvy boli aj zmluvné dojednania. V bode 8 Zmluvy je uvedená "Dohoda o poskytnutí služby" uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala ako dlžník zaplatiť žalovanému ako veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur, v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru v zmysle bodu 8.4 Zmluvy bola splatná dňom uzavretia Dohody o poskytnutí služby.

16. Z kópie z výpisu z bankového účtu (č.l.17) súd zistil, že 02.09.2011 bola v prospech účtu žalobkyne vykoná úhrada vo výške 1.284,25 eur.

17. Z karty klienta zo dňa 09.10.2018 súd zistil, že žalobkyňa od 14.10.2011 vykonávala úhrady vo výške 80,37 eur až do 14.07.2014, posledná úhrada splátky je vo výške 0,79 eur dňa 14.08.2014.

18. Z potvrdenia o vykonávaní zrážok zo mzdy s variabilným symbolom XXXXXXXXXXXX - kmeňové zrážky zamestnancov zo dňa 20.06.2017 súd zistil, že žalobkyni boli vykonávané zrážky zo mzdy na úhradu dvoch spotrebiteľských úverov, a to s variabilným symbolom XXXXXXXXXXXX G. XXXXXXXXXXXX. Súd mal za preukázané a nesporné, že žalobkyňa podľa potvrdenia žalovaného zo dňa 09.10.2018 (č.l.149) tak uhradila celkovo sumu vo výške 2.733,37 eur.

19. Je možné konštatovať, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a teda

vznikol občianskoprávny vzťah, a nie obchodnoprávny vzťah v zmysle ustanovenia § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka.

20. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26. Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

29. Podľa ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

30. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

31. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon 129/2010 Z. z.“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa ust. § 2 písm. a) Zákona 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

35. Podľa ust. § 2 písm. b) Zákona 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa ust. § 2 písm. d) Zákona 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

37. Podľa ust. § 9 ods. 1 Zákona 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

38. Podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

39. Podľa ust. § 11 ods. 1 Zákona 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

40. Podľa ust. § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

41. Podľa ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

42. Podľa ust. § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

43. Podľa ust. § 11 ods. 4 Zákona 129/2010 Z. z. v platnom znení, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

44. Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

45. Podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

46. Podľa ust. § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

47. Podľa § 458 ods. 1 veta prvá OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

48. Podľa § 559 ods. 1 OZ splnením dlh zanikne.

49. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

50. Podľa § 107 ods. 1, ods. 3 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

51. Na základe vykonaného dokazovania zhodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná a preto jej vyhovel. Žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného z dôvodu, že na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX uhradila o 1.449,12 eur viac ako dostala. Po preskúmaní zmluvy súd zistil, že bola uzavretá v čase účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z., pričom neobsahovala všetky náležitosti uvedené v § 9 zákona. Žalovaný ako veriteľ je právnická osoba, ktorá poskytuje úvery a pôžičky a ktorá túto činnosť má v predmete podnikania. Žalobca, ktorý v tomto vzťahu vystupoval ako dlžník, mal postavenie spotrebiteľa. Je možné konštatovať, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a teda vznikol občianskoprávny vzťah.

52. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

53. Súd má za to, že Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalovanou a žalovaným je neplatná v ustanoveniach o ročnej percentuálnej miere nákladov za úver a v úrokovej sadzbe upravených v bode 5. a 6. zmluvy, v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

54. Zo Zmluvy vyplýva, že ročná úroková sadzba bola v danom prípade dohodnutá vo výške 70,01 % ročne. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole s prihliadnutím na princíp dobrých mravov v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Doterajšia judikatúra súdov v SR nespochybnila, že neprímerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti, a ani kontroly podľa generálnej klauzuly kontroly neprijateľných podmienok (ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, ktorá je určená, najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaných bankami pri poskytovaní pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, a ktorým subjektom je aj žalovaný, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %, je neprijateľná a v rozpore s dobrými mravmi. Vychádzajúc z údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska, boli priemerné úrokové sadzby pri nových spotrebiteľských úveroch s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov v auguste 2011 v sadzbe 11,23 %. Úroková sadzba predmetného úveru podľa Zmluvy je teda viac ako 6-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Dohodnutá výška úrokov medzi účastníkmi konania však presahovala mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Získanie neprímeranej majetkovej výhody žalovaným na úkor žalobcu by bolo možné považovať za úžeru a v takomto prípade treba považovať celý právny úkon úverovej zmluvy za neplatný. Obdobné platí aj v vzťahu k RPMN, ktorá rovnako prevyšovala priemernú RPMN spotrebiteľských úverov pre obyvateľstvo s platnosťou od 1 do 5 rokov v danom období, pričom toto prevýšenie nie je možné považovať (tak ako tvrdí žalobca) za „nepodstatné“. Súd poukazuje na obdobný právny názor čo sa týka žalovaného ako veriteľa a výšky úrokovej sadzby vyslovil aj Okresný súd Nitra v rozhodnutí sp. zn. 7C/126/2014, Krajský súd Prešov sp. zn. 17Co/296/2015, Krajský súd Prešov sp. zn. 25Co/2/2017, Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 13Co/253/2016.

55. Úrok z úveru je jedným z pojmových znakov, ktoré zmluvu o úvere definujú a je jej podstatnou náležitosťou. Ak žalovaný ako dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve podmienky, ktoré sú v rozpore s ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak koná v rozpore so zákonom a takéto ustanovenia o výške úroku nemôže byť výškou úroku, ktorá môže byť súdom akceptovateľná a v nadväznosti na to aj výška RPMN, tieto sú neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Keďže túto časť Zmluvy od jej zvyšnej časti Zmluvy z uvedených dôvodov nie je možné oddeliť, je neplatná celá Zmluva pre jej rozpor so zákonom v zmysle citovaných ustanovení a súd v súlade s ust. § 137 písm. d) CSP a ust. § 11 ods. 4 Zákona 129/2010 Z. z. vyslovil vo výroku č. I rozsudku jej neplatnosť.

56. K námietke žalobkyne, že Zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) Zákona 129/2010 Z. z., súd Zmluvu posúdil, či táto Zmluva obsahuje podstatné náležitosti zmluvy. Súd má za to, že Zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona 129/2010 Z. z., pretože je v nej len údaj „splatnosť úveru“, pri ktorom je uvedený počet a splatnosť splátok. Údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (dátum splatnosti poslednej splátky úveru) sa v Zmluve nenachádza. Z pripojených listinných dôkazov - časti 5 a 6 Zmluvy vyplýva, že v časti 5 Zmluvy došlo ku zmene v podstatných náležitostiach Zmluvy, keď v časti 5 je vyplnená predpokladaná RPMN za úver 70,01 % a v časti 6 Zmluvy 67,35 %. Rovnako v časti 5 je vyplnená predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 % a v časti 6 Zmluvy 60,49 %. V rámci kontraktácie Zmluvy

neexistujú teda dva platné vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle zmluvných strán - žalobkyne a žalovaného v zmysle ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka v časti údajá o RPMN.

57. Súd sa nestotožnil s argumentáciu žalobkyne ohľadne absencie náležitosti zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona 129/2010 Z. z. Súd odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, a to s poukazom na nasledovné: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“

58. K argumentácii žalobkyne, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve v článku 8. bod 8.1 ohľadom poplatku vo výške 215,75 eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, súd v tejto súvislosti v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenia rozsudkov Krajského súdu Prešov sp. zn. 15Co/70/2015, Krajského súd Prešov sp. zn. 11Co/35/2017, Krajského súd Prešov sp. zn. 20Co/111/2014, Krajského súd Prešov 19Co/74/2017 a mnohé ďalšie. Z ich odôvodnení súd poukazuje na argumentáciu, že žalovaný Zmluvou vnútil žalobkyni aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu, a to Dohodu o poskytnutí služby uzavretú podľa ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Teda ak chcela žalobkyňa získať úver, čo bolo primárne jej pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu so žalovaným, nemal na výber a musela podpísať predloženú predtlač listiny obsahujúcu v sebe tiež náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa tak dá usudzovať o nedostatku vôle konajúcej osoby spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalovaným ako bol primárne vo sfére jeho záujmu. Zmluva vypracovaná žalovaným a predložená žalobkyni na podpis vzbudzuje zdanie, ako keby jej obsahom bol len jeden právny úkon. Je to evidentné hneď z jej označenia. Až v strede predtlač formulára zmluvy je pod bodom 8 spomenutá ďalšia zmluva, a to „Dohoda o poskytnutí služby“. V prípade dvoch alebo viacerých právnych úkonov obsiahnutých v jednej listine, by preto malo byť bežnou praxou a zvyklosťou bankových alebo nebankových subjektov, túto pluralitu právnych úkonov zvýrazniť. Žalovaný túto pluralitu právnych úkonov nezvýraznil dostatočným spôsobom, naopak vyvolal dojem, ako keby so žalobkyňou uzatvoril len jeden právny úkon. Takéto konanie žalovaného v bežnej praxi a zvyklostiam odporuje, a preto je v rozpore s dobrými mravmi Ako žalobkyňa tvrdila v priebehu konania a žalovaný toto tvrdenia ani nepopieral, žalovaný si započítal pri vyplatení sumy úveru žalobkyni odplatu vo výške 60,06 eur za službu v zmysle článku 8 ods. 8.1 Dohody o poskytnutí služby a ňou „vnútil“ žalobkyni možnosť požiadať o odklad troch splátok. Žalovaný si odplatu vyúčtoval už v čase uzavretia Zmluvy bez ohľadu na to, či bude mať o takúto „službu“ záujem, alebo nie. Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje žalovaného na takúto neprimerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, splatnosť tejto odplaty ihneď po poskytnutí úveru a jednostranné započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schváleného úveru, považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatnú i v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pretože je výrazne v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Zároveň je táto zmluvná odmena neprimerane vysoká, keďže jej suma dosahuje sumu viac ako dva a pol splátky, pričom odložené môžu byť 3 splátky. Žalovaný nemal právo na takúto odplatu a preto aj neoprávnene takúto svoju neexistujúcu pohľadávku započítal na pohľadávku žalobkyne na poskytnutie úveru (viď Krajský súd Prešov, sp. zn.: 25Co/2/2017, rozsudok Okresného súdu v Skalici sp. zn. 7C/803/2014 zo dňa 10.09.2015).

59. S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 smernice sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora č. C-76/10 vo veci POHOTOVOST / Korčkovská),

teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

60. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

61. Žalobkyňa mala potom povinnosť vrátiť žalovanému len skutočne požičanú sumu 1284,25 eur bez akéhokoľvek navýšenia a všetko, čo zaplatila navyše, teda sumu 1449,12 eur, zaplatil bez právneho dôvodu a žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Súd preto zaviazal žalovaného vo výroku II. k zaplateniu bezdôvodného obohatenia.

62. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení bolo potrebné žalobe žalobcu vyhovieť avšak vzhľadom na to, že žalovaný v konaní vzniesol aj námietku premlčania, súd sa následne musel zaoberať otázkou premlčania nároku žalobcu.

63. Občiansky zákonník vo vzťahu k premlčaniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia v § 107 ods. 1 rozlišuje medzi subjektívnou premlčacou dobou, ktorá je dvojročná a objektívnou premlčacou dobou, ktorá je trojročná. Pre plynutie subjektívnej premlčacej lehoty je rozhodujúci moment, kedy sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie jeho práva, pričom táto vedomosť oprávneného musí byť skutočná a nie predpokladaná. Za začiatok plynutia tejto subjektívnej premlčacej doby v danom prípade treba považovať okamih, kedy sa žalobkyňa na tunajšom súde domáhala v konaní sp. zn. 11C/93/2014 podaného na Okresný súd v Pezinku dňa 29.11.2013 o vyslovenie neplatnosti rozhodcovského rozsudku a následne keď doručila Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie právnej pomoci dňa 20.08.2014 v prejednávanej veci. Žalobkyňa sa mohla dozvedieť, že predmetná zmluva je bez úrokov a bez poplatkov, lebo má právne vady. Ide o subjektívny okamih, kedy oprávnený zistí také okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva (rozhodnutie NS ČR sp. zn.: 33Odo 83/2004). Pre ustálenie okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby je v zmysle platnej judikatúry možné považovať okamih upozornenia účastníka zmluvy na jej neplatnosť, napríklad kontrolnými orgánmi. V danom prípade súd má za to, že pre ustálenie okamihu začatia plynutia premlčacej doby (subjektívnej) je rozhodujúce podanie v konaní sp. zn. 11C/93/2014 podaného na Okresný súd v Pezinku dňa 29.11.2013.

64. Súd vo vzťahu k námietke premlčania nároku žalobkyne, ktorú vzniesol žalovaný však uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a jednak objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení.

65. V danom prípade však podľa názoru súdu je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má dlhodobu v predmete činnosti ako nebankový subjekt, poskytnutie úverov a jej povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Súd navyše poukazuje na rozsudok Okresného súdu v Skalici sp. zn. 7C/803/2014 zo dňa 10.09.2015, ktorý určil neplatnosť zmluvných podmienok v totožných zmluvách žalovaného. Preto, ak žalovaný v zmluve o úvere neuviedol podstatné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), j) zákona č. 129/2010 Z.z., týmto obchádzal zákon a toto konanie sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Súd má za to, že ide o bezdôvodné obohatenie získané úmyselne, nakoľko žalovaný je nebankovým subjektom pôsobiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike, ako taký je si vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie podstatných náležitostí v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i), j), k), l), a y), zákona č. 129/2010 Z.z. do zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere, je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré takýmto spôsobom vzniklo, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Preto v obdobných spotrebiteľských veciach je potrebné vychádzať zo všeobecnej

desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, kde úmysly žalovaného obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejmé, kde táto spoločnosť má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o svojom zneužití práva, či využívaní neprijateľných zmluvných podmienok a preto v predmetnom právnom vzťahu strán sporu je potrebné aplikovať objektívnu desaťročnú premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že žaloba bola podaná v rámci premlčacej subjektívnej dvojročnej lehoty. Obdobne premlčanie posúdili napr. aj Okresný súd Svidník v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 20Co/79/2010-260 zo dňa 23.10.2013, Okresný súd Humenné v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 5C/184/2014-79 zo dňa 14.12.2015, Okresný súd Rožňava sp. zn. 11C/129/2016-30 zo dňa 27.5.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 5Co/402/2016 zo dňa 27.6.2017. V súvislosti so začiatkom plynutia subjektívnej premlčacej doby súd poukazuje aj na publikované rozhodnutia pod R26/1975, R11/1977 a R37/1982. K poslednej úhrade zo strany žalobcu došlo v 13.09.2017 ako to vyplýva z potvrdenia o konečnom vyúčtovaní exekučného konania. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt je potrebné z hľadiska premlčania za samostatné nároky považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohacovania sa tvorí jeden celok, premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. V prejednávanej veci nárok žalobkyne tvorí jeden celok zo zmluvy o úvere a preto premlčacia doba začala plynúť najskôr až po skončení bezdôvodného obohacovania sa žalovaného teda dňom 13.09.2017. Keďže žaloba bola podaná 09.02.2015, nemohla uplynúť premlčacia doba (rozsudok KS v Banskej Bystrici 16Co248/2015).

66. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 CSP, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 CSP: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Žalobca mal v konaní úspech v celom rozsahu a preto mu bolo priznané právo na náhradu trov vo výške 100 % vo výroku č. III. rozsudku.

67. Podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch od poplatku sú oslobodení: (u) spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

68. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správny súdom.

69. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za žalobu rozhodol súd podľa § 2 ods. 2 veta prvá ZoSP, podľa ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Žalobkyňa ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojich práv je oslobodená od súdnych poplatkov a žalovaný bol neúspešný v spore čo do určenia neplatnosti zmluvy a zaplata sumy 1449,12 eur. Zo žaloby na určenie, či tu právo je, alebo nie je sa poplatok vyberá podľa položky 1, písmena b) Sadzobníka vo výške 99,50 eur. Zo sumy 1449,12 eur je súdny poplatok vo 86,95 eur v súlade s Položkou 1 písm. a) Sadzobníka (6 % zo základu). Súdny poplatok, na úradu ktorého súd zavial žalovaného, je spolu po zákonom zaokrúhlení vo výške 186,45 eur ako rozhodol súd vo výroku č. IV rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje / § 355 ods. 1 CSP/. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné / § 358 CSP/. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje / § 362 ods. 1, veta prvá CSP/.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci/ § 62 ods. 1 CMP/.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní / § 62 ods. 2 CMP/.